

4, er indsat i tinglysningsloven ved § 1, nr. 2, i lov nr. 539 af 8. juni 2006 om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning m.v.) og justitsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden). Når den digitale tinglysningslov træder i kraft, vil tinglysning ske digitalt, og tinglysningen vil være afgiftsfri, jf. § 8, stk. 1, nr. 8, i tinglysningsafgiftsloven. Ved overdragelsen skal pantebrevet indgå i det register over aktiver, der ligger til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Reglen indebærer, at det udstedende institut ikke kommer i konflikt med bilag VI, del 1, pkt. 68, i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv. Efter direktivet kan obligationer, værdipapirer og øvrige ikke-efterstillede tilgodehavender hos kreditinstitutter, der skal ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer og indgå i et register eller i et kapitalcenter, ikke udgøre mere end 15 pct. af den nominelle værdi af usteders særligt dækkede obligationer.

Såfremt overdragelsen alene skete til sikkerhed, ville de pantebreve, som det långivende institut havde modtaget som sikkerhed for det ydede lån og overdraget til det udstedende institut til sikkerhed for dette instituts udstedelse af særligt dækkede obligationer, udgøre 100 pct., hvorfor pantebrevet ikke ville kunne bruges som sikkerhed for udstedelsen.

Efter det foreslåede stk. 1 skal lån og pantebrev overføres til det udstedende institut. Hvis denne overførsel sker i tiden op til en konkurs, kan der opstå et problem i relation til konkurslovens omstødesregler.

For at imødegå noget sådant, er det i den foreslåede § 16 d, stk. 2, fastsat, at overdragelse efter stk. 1 ikke kan omstødes efter konkurslovens §§ 67, 70 eller 72. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis overdragelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

En overdragelse efter stk. 1 skal ske til eje. Omstødelse efter § 70 vil derfor ikke umiddelbart være anvendelig. Det er imidlertid ikke reguleret, hvorvidt det udstedende institut kan kræve yderligere sikkerhed fra kundernes kreditinstitutter, og om en sådan kan være en overdragelse til sikkerhed. Samtidig er det i øvrigt ikke på forhånd fastlagt, hvordan institutterne vil sammensætte en aftale om fælles funding. Derfor er det uvist, om den endelige kreditrisiko påhviler fundinginstituttet eller det långivende institut. Det er arrangementets reelle indhold, der har betydning for, om arrangementet kan omstødes efter reglerne om omstødelse af sikkerhedsstillelse. Konkurslovens § 70 er

derfor medtaget i begrænsningen af adgang til omstødelse. I modsat fald ville det også være nødvendigt at lade omstødesrisikoen indgå ved bedømmelsen af, om en model for fælles funding kan godkendes.

I det omfang der til overdragelsen er knyttet nogle gældsforpligtelser, eller hvis det långivende institut ikke overfører pantebrev og lån samtidig med, at det udstedende institut udsteder obligationer og overfører provenuet til det långivende institut, vil disse gældsbetalinger eller pengeinstitutts overdragelse af pantebrev og lån til det udstedende institut kunne omstødes efter § 67 (betaling af gæld før fristdag) eller § 72 (betaling af gæld efter fristdag) i konkursloven forudsat, at betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt. Efter det foreslåede stk. 2 kan omstødelse dog ikke ske, medmindre betalingen ikke konkret fremstod som ordinær.

Er overdragelsen reelt en overdragelse til sikkerhed, kan denne overdragelse omstødes efter § 70, hvis overdragelsen ikke konkret fremstod som ordinær, jf. forslaget til stk. 2. En overdragelse som beskrevet ovenfor vil dog som altovervejende hovedregel fremstå som ordinær, da det følger af bestemmelsens stk. 1, at lån og pantebrev skal overdrages til det udstedende institut.

Bestemmelsens stk. 2 indeholder ingen begrænsninger i anvendelsen af konkurslovens § 74, der alene omfatter utilbørlige dispositioner. En overdragelse efter stk. 1 vil i almindelighed blive anset for ordinær og dermed ikke for utilbørlig, medmindre det undtagelsesvist kan påvises, at overdragelsen er foretaget for at begunstige kreditor (det udstedende institut) på de øvrige kreditorens bekostning.

En tilsvarende bestemmelse kendes på det finansielle område fra § 58 i lov om værdipapirhandel m.v.. Vurderingen af, om en sikkerhedsstillelse overdraget til det udstedende institut fremtræder som ikke-ordinær, vil svare til vurderingen efter § 58 i.

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre obligationsindehavernes fyldestgørelse bedst muligt.

§ 16 e

Det følger af forslaget til § 16 e, at låntager som altovervejende hovedregel kan betale med frigørende virkning til det långivende institut. Det er således uvedkommende for låntagers ret til at betale af på lånet eller indfri dette til det långivende institut, at pantebrevet er overdraget til et andet institut. Dette gælder dog ikke, såfremt låntager har modtaget særskilt meddelelse om andet fra det institut, som har udstedt obligationerne. Det skal af denne meddelelse eksplicit fremgå, at låntager ikke længere kan betale med frigø-